

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 142/2564

พนักงานอัยการคดีเยาวชนและครอบครัวโจทก์ นาย อ.จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 6, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 9, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ. 2551 มาตรา 52, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 4, พ.ร.บ.ป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ. 2539 มาตรา 9, ป.อ. มาตรา 33, ป.อ. มาตรา 83, ป.อ. มาตรา 91, ป.อ. มาตรา 282, ป.อ. มาตรา 317, ป.อ. มาตรา 319, พ.ร.บ.คุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 มาตรา 26, ป.อ. มาตรา 75, ป.อ. มาตรา 90, ป.อ. มาตรา 78, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 142, ป.วิ.อ. มาตรา 222, พ.ร.บ.ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ. 2553 มาตรา 6

ย่อ / หลักกฎหมาย

การที่จำเลยกับพวกพาผู้เสียหายที่ 1 อายุ 14 ปีเศษ และผู้เสียหายที่ 3 อายุ 15 ปีเศษ ไปขายบริการทางเพศ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 และวันที่ 19 สิงหาคม 2561 โดยไม่ปรากฏว่าจำเลยกับพวกได้กระทำการใดอันเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ใหม่ การกระทำที่สมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์มีเพียงครั้งเดียวตั้งแต่แรกที่พันตำรวจโท ก. กับพวกทำการล่อซื้อบริการทางเพศผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 จากจำเลยกับพวกครั้งแรก การที่จำเลยพาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปขายบริการทางเพศแก่สายลับที่ล่อซื้ออีกในวันที่ 19 กรกฎาคม 2561 จึงเป็นเพียงการอาศัยการสมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตั้งแต่แรกที่เคยล่อซื้อบริการทางเพศมาแล้วเท่านั้น มิได้มีการกระทำการอันเป็นการสมคบขึ้นใหม่อันจะเป็นความผิดทุกครั้งที่มีการซื้อบริการทางเพศ การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานสมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ที่ได้กระทำในวันที่ 15 มิถุนายน 2561 เพียงกรรมเดียว แต่ไม่มีความผิดฐานสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ของวันที่ 19 สิงหาคม 2561 อีกกรรมหนึ่ง และความผิดฐานสมคบกันเพื่อการกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์เป็นความผิดฐานคนละกรรมกับความผิดฐานร่วมกันค้ามนุษย์

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 4, 6, 9, 52 พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 4, 9 ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 33, 83, 91, 282, 317, 319 พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 (3) (9), 78 ไรบโทรศัพท์เคลื่อนที่และถุงยางอนามัยของกลาง จำเลยให้การรับสารภาพ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 282 วรรคสองและวรรคสาม, 317 วรรคสาม, 319 วรรคแรก พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 9 วรรคสองและวรรคสาม พระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 6 (2), 52 วรรคสองและวรรคสาม พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ.2546 มาตรา 26 (3) (9), 78 ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83 การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 กระทำความผิดจำเลยอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตราส่วนโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 ฐานร่วมกันพรากเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อการอนาจารและเพื่อหากำไรตามฟ้องข้อ 1.2 และข้อ 1.8 จำคุกกระทงละ 2 ปี 6 เดือน เป็นจำคุก 4 ปี 12 เดือน ฐานร่วมกันพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อการอนาจารและเพื่อหากำไรโดยผู้เยาว์เต็มใจไปด้วยตามฟ้องข้อ 1.5 และข้อ 1.11 จำคุกกระทงละ 1 ปี เป็นจำคุก 2 ปี ฐานร่วมกันค้ำมนุษย์ที่ได้กระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปี ฐานเป็นธุระจัดหาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อให้กระทำการค้าประเวณี ฐานเป็นธุระจัดหาเพื่อการอนาจารซึ่งเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่น และฐานร่วมกันบังคับ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติดนไม่สมควรอันมีลักษณะลามกอนาจาร ในส่วนของผู้เสียหายที่ 1 เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นธุระจัดหาเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีเพื่อให้กระทำการค้าประเวณีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 9 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เมื่อจำเลยกระทำความผิดต่อผู้เสียหายที่ 1 ตามฟ้องข้อ 1.1 กับข้อ 1.3 และข้อ 1.7 กับข้อ 1.9 ต่างวันและเวลาถิ่น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 5 ปี เป็นจำคุก 10 ปี ฐานร่วมกันค้ำมนุษย์ที่ได้กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปี ฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อให้กระทำการค้าประเวณี ฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยผู้นั้นยินยอม และฐานร่วมกันบังคับ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติดนไม่สมควรอันมีลักษณะลามกอนาจาร ในส่วนของผู้เสียหายที่ 3 เป็นการกระทำอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อให้กระทำการค้าประเวณีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 มาตรา 9 วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 90 เมื่อจำเลยกระทำต่อผู้เสียหายที่ 3 ตามฟ้องข้อ 1.4 กับข้อ 1.6 และข้อ 1.10 กับข้อ 1.12 ต่างวันและเวลาถิ่น การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 91 จำคุกกระทงละ 2 ปี 6 เดือน เป็นจำคุก 4 ปี 12 เดือน รวมจำคุกมีกำหนด 20 ปี 24 เดือน จำเลยให้การรับสารภาพเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้กระทงละกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 คงจำคุก 10 ปี 12 เดือน อาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 (1) ให้เปลี่ยนโทษจำคุกเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านอุเบกขา มีกำหนดขั้นต่ำ 3 ปี ขั้นสูง 4 ปี นับแต่วันพิพากษาโดยให้หักวันควบคุมระหว่างฝึกอบรม ให้จำเลยศึกษาเล่าเรียนการศึกษานอกโรงเรียนให้จบระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ให้จำเลยฝึกอาชีพที่ถนัดอย่างน้อย 3 อาชีพ ให้ตั้งใจศึกษาเล่าเรียนและฝึกอบรม หากจำเลยมีอายุครบ 24 ปีบริบูรณ์แล้วแต่ยังไม่ควบคุมตัวไม่ครบกำหนด ระยะเวลาฝึกอบรมเหลือระยะเวลาเท่าไร ให้ส่งตัวจำเลยไปจำคุกที่เรือนจำจนกว่าจะครบระยะเวลาฝึกอบรมดังกล่าวต่อไปตามพระราชบัญญัติ

ศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 142 วรรคท้าย รับทโทรศัพท์เคลื่อนที่และถุงยางอนามัยของกลาง โจทก์และจำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์

คดีชำนาญพิเศษแผนกคดีเยาวชนและครอบครัวพิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 9 วรรคหนึ่งและวรรคสองฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยได้กระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปีและบุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปีตามฟ้องข้อ 1.1 และข้อ 1.4 อีกหนึ่งกรรมด้วยและไม่ใช่เป็นความผิดกรรมเดียวกันกับความผิดฐานร่วมกันค้ามนุษย์ตามคำฟ้องข้อ 1.3 และ ข้อ 1.6 การกระทำของจำเลยเป็นการกระทำความผิดอันเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ขณะกระทำความผิดจำเลยอายุกว่าสิบห้าปีแต่ต่ำกว่าสิบแปดปี ลดมาตราส่วนโทษลงกึ่งหนึ่งตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 75 แล้ว ให้ลงโทษฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยได้กระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 52 วรรคสาม ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด จำคุก 2 ปี จำเลยให้การรับสารภาพ ลดโทษให้กึ่งหนึ่ง คงจำคุก 1 ปี ยกฟ้องโจทก์สำหรับความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยได้กระทำแก่บุคคลอายุไม่เกินสิบห้าปีและบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ไม่ถึงสิบแปดปีตามฟ้องข้อ 1.7 และ ข้อ 1.10 สำหรับความผิดฐานร่วมกันค้ามนุษย์ที่ได้กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปี ฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อให้กระทำการค้าประเวณี ฐานเป็นธุระจัดหาบุคคลอายุเกินสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นโดยผู้นั้นยินยอม และฐานร่วมกันบังคับ ชักจูง ส่งเสริม หรือยินยอมให้เด็กประพฤติดนไม่สมควรอันมีลักษณะลามกอนาจาร ในส่วนของผู้เสียหายที่ 3 เป็นการกระทำความผิดกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันค้ามนุษย์ที่ได้กระทำแก่บุคคลอายุเกินสิบห้าปี แต่ไม่ถึงสิบแปดปีตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ พ.ศ.2551 มาตรา 52 วรรคสอง ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด เมื่อรวมกับโทษจำคุกในความผิดฐานอื่นของจำเลยที่ศาลชั้นต้นกำหนดไว้หลังจากลดโทษแล้ว 10 ปี 12 เดือน รวมเป็นจำคุกจำเลย 11 ปี 12 เดือน ให้เปลี่ยนโทษจำคุกของจำเลยเป็นส่งตัวจำเลยไปควบคุมเพื่อฝึกอบรมที่ศูนย์ฝึกและอบรมบ้านอุเบกขาตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาแผนกคดีเยาวชนและครอบครัววินิจฉัยว่า โจทก์ฎีกาประการเดียวว่า การที่จำเลยกับพวกร่วมกันพาผู้เสียหายที่ 1 ซึ่งขณะเกิดเหตุอายุ 14 ปีเศษ ไปขายบริการทางเพศ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 และวันที่ 19 สิงหาคม 2561 และพาผู้เสียหายที่ 3 ซึ่งขณะเกิดเหตุอายุ 15 ปีเศษ ไปขายบริการทางเพศ เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 และวันที่ 19 สิงหาคม 2561 การกระทำของจำเลยย่อมเป็นความผิดฐานสมคบโดยการตกลงกันตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์และได้มีการกระทำความผิดตามที่ได้สมคบทุกครั้งที่ยจำเลยพาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปขายบริการทางเพศตามข้อ 1.1, 1.4, 1.7 และข้อ 1.10 ตามฟ้องนั้น ฎีกาของโจทก์ดังกล่าวเป็นฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย ในการวินิจฉัยปัญหาข้อกฎหมายนั้น ศาลฎีกาจะต้องฟังข้อเท็จจริงตามที่ศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษวินิจฉัยมาแล้วจากพยานหลักฐานในสำนวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 222 ประกอบพระราชบัญญัติศาลเยาวชนและครอบครัวและวิธีพิจารณาคดีเยาวชนและครอบครัว พ.ศ.2553 มาตรา 6 ซึ่งศาลอุทธรณ์คดีชำนาญพิเศษฟังข้อเท็จจริงว่า ก่อนที่พันตำรวจโท ก. กับพวกจะทำการล่อซื้อบริการทางเพศผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 จากจำเลยกับนาย ส. เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 และวันที่ 19 สิงหาคม 2561 จำเลยกับนาย ส. สมคบกันโดยใช้ชื่อบนแอปพลิเคชันว่า โจโฉหรือเจมส์ บ้านนา

ผ่านสื่อออนไลน์ทางเฟซบุ๊ก เสนอขายบริการทางเพศ และแต่ละครั้งจำเลยมีหน้าที่ขับรถจักรยานยนต์พาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปส่งให้แก่สายลับผู้ล่อซื้อตามสถานที่ที่สายลับนัดหมายเพื่อให้บริการทางเพศโดยแสดงตนว่า ชื่อ จ. และศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษฟังข้อเท็จจริงด้วยว่าแต่ละครั้งที่จำเลยพาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปขายบริการทางเพศ ไม่ปรากฏว่าจำเลยกับนาย ส. จะได้มีการกระทำความผิดอันเป็นการสมคบกันเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ใหม่ ดังนี้ เห็นได้ว่าการกระทำของจำเลยกับพวกที่สมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์มีเพียงครั้งเดียวตั้งแต่แรก ที่พันตำรวจโท ก. พยานโจทก์ทำการล่อซื้อบริการทางเพศผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 จากจำเลยกับนาย ส. เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 การที่จำเลยพาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปขายบริการทางเพศแก่สายลับที่ล่อซื้ออีก เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2561 จึงเป็นเพียงการอาศัยการสมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์ตั้งแต่แรกที่เคยล่อซื้อบริการทางเพศจากจำเลยกับนาย ส. มาแล้วเท่านั้น มิได้มีการกระทำความผิดอันเป็นการสมคบขึ้นใหม่อันจะเป็นความผิดทุกครั้งที่มีการซื้อบริการทางเพศจากจำเลยกับนาย ส. การกระทำของจำเลยจึงเป็นความผิดฐานสมคบเพื่อกระทำความผิดฐานค้ามนุษย์โดยได้กระทำแก่ผู้เสียหายที่ 1 อายุไม่เกินสิบห้าปีและผู้เสียหายที่ 3 อายุเกินสิบห้าปีแต่ไม่ถึงสิบแปดปี เมื่อวันที่ 15 มิถุนายน 2561 ตามฟ้องข้อ 1.1 และข้อ 1.4 อีกกรรมหนึ่งเพียงกรรมเดียว มิใช่เป็นความผิดทุกครั้งที่จำเลยกับพวกเป็นธุระจัดหาหรือชักพาผู้เสียหายที่ 1 และที่ 3 ไปเพื่อให้บุคคลนั้นทำการค้าประเวณี เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2561 อีก จำเลยไม่มีความผิดตามฟ้องข้อ 1.7 และข้อ 1.10 คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ที่ลงโทษนาย ส. พวกของจำเลยซึ่งกระทำความผิดมูลกรณีเดียวกันในคดีอาญาอีกเรื่องหนึ่งที่โจทก์แนบมาท้ายฎีกา แม้คดีดังกล่าวจะถึงที่สุด แต่หาได้มีผลผูกพันจำเลยในคดีนี้ไม่ คำพิพากษาศาลอุทธรณ์คดีชั้นอุทธรณ์พิเศษชอบแล้ว ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

สวัสดี สุรวัฒนนันท์ · ชนาگانต์ วีระเพลกุล

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/142/2564>